

ת"פ 2510/17 - מדינת ישראל נגד בגין יאלאו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 17-09-2510 מדינת ישראל ני' יאלאו

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימים: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורן סלע
נגד

הנאשם:
בינה יאלאו
ע"י ב"כ עו"ד משה סרגוביץ

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיית הראיות, בביצוע העבירות הבאות: **התפרצות למקומות תפילה בכוונה לבצע גניבה**, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין; **והחזק לרכוש בمزיד**, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.
2. בעבודות כתוב האישום נתען כי ביום 17.07.2017, בין השעה 06:30 ל-23:30 ביום שלמחרת (דהיינו 18.07.2017), התפרץ הנאשם לבית הכנסת ברחוב מנחם בגין בתל אביב. הנאשם פתח חלון של בית הכנסת, שהוא נועל, עליה לקומה השנייה, שבר את קיר חדרו של הרוב ונכנס לתוכו. או אז נטל הנאשם, מתוך חדרו של הרוב, 200 ל' במזומנים, 700 ל' במטבעות של שקל אחד וכן שקיית התפלין של הרוב.
3. "יאמר מיד כי מדובר במקרה בו נמצאו שתי טביעות אצבע (ט"א) של הנאשם בזירת העבירה. בנוסף, הנאשם - שהיה ועדנו דר רחוב - נהג לשון באוטה העת במבנה נטווש, המצו依 מול בית הכנסת, שם גם נעצר ביום 18.07.2017. עם זאת, הנאשם כפר במיחס לו, כאשר בתשובה לאישום טענה באת-כוcho דאץ כי הנאשם לא היה במקום, אף שלא נטעה טענת אלבי ספציפית (ר' בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 14).

4. בהכרעת הדיון נקבע כי אשמתו של הנאשם הוכחה בבית המשפט כנדרש, במידת ההוכחה הנדרשת בהליך פלילי, למעט בהקשר של גניבת התפלין (אישור שמנמו המאשימה חזרה בה ומילא בעניינו דין של הנאשם ליזיכוי). גם שעל פי ההלכה הפסוקה ניתן לבסס הרשעה בפליליים על סמן ט"א אחת בלבד (כאשר אין בראיות שבאו בפני בית המשפט הסבר תמים להימצאותה של הט"א, במידה העשויה להקים ספק סביר באשmeto של הנאשם), הוטעם בהכרעת הדיון כי במקרה זה קי"ם מכלול שלם של ראיות, שאין מותר כל ספק סביר בדבר אשmeto של הנאשם (ר' בפסקה 45 להכרעת

הדין ואילך).

עיקר הראיות והטייעונים לקביעת העונש:

.ב.

5. מטעם המאשימה הוגש, כראה לקבעת העונש, תדפיס המידע הפלילי של הנאשם. כעולה מתדים זה לנאים,olid שנת 1988 (בן 34 שניםיים), 10 רישומים קודמים, רובם בתחום הרכוש והאלימות. הרשותו הראשונה של הנאשם הייתה בבית המשפט לנער, בשנת 2003, והרשעתו הקודמת האחרון היא משנת 2018. הנאשם אף נשא בעבר עונשי מאסר בפועל. עוד יש לציין כי בת"פ (שלום י-ט) 33526-01-15 נגזר על הנאשם, ביום 12.07.2015, עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים. עונש זה הוארך בת"פ (שלום י-ט) 27521-02-17, ביום 10.04.2018, בשתיים נוספות, והוא חב הפעלה בעניינו.
6. ב"כ המאשימה עמד, במסגרת טיעונו לעונש, על עובדות האירוע בגין הורשע הנאשם, כפי שנקבעו בהכרעת הדין. עוד ציין ב"כ המאשימה את העריכים החברתיים, שנפגו כתולדה מביצוע העבירות, ובهم ההגנה על שלום הציבור ורכשו. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה של התפרצויות במקום תפילה, כאשר בעניינו הנאשם גם התפרץ לחדרו של הרוב וגנב שם רכוש, ועתר לקבעת מתחם עונש הולם שבין 12 חודשים בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל.
7. אשר לגזירת העונש בתחום מתחם הולם הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכבד של הנאשם, כולל כאמור גם מאסר מותנה בן 4 חודשים, שהוא חב-הפעלה בעניינו. עוד ציין ב"כ המאשימה כי מדובר בנאים שלא נטל אחריות על מעשיו ואין כל אופק שיקומי בעניינו, כאשר הנאשם אף לא ביקש סיוע של שירות המבחן או הצבע על שיקום אחר. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה למיקום הנאשם ברף העליון של מתחם העונש הולם. עוד עתר ב"כ המאשימה להפעלת המאסר מותנה במצטבר ולהשתתך רכיבי ענישה נלוים, דהיינו: מאסר מותנה, קנס כספי ופיזיים.
8. ב"כ הנאשם, מצדיו, מתח ביקורת על טיעון ב"כ המאשימה, כאשר לשיטתו עתירתו ב"כ המאשימה להשתתך ענישה של 28 חודשים מאסר בפועל אינה מידתית ואני רואה. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בדר רחוב, שביצע את העבירות דנא בשנת 2017 מתוך מצוקה ועוני. הנאשם הוא אדם חסר כל וחסר כל תמייה, מנתק משפחתו וחוי בשולי החברה, אשר בנסיבות אלה מדובר כאן ב"תיק עוני" מובהק.
9. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירות והציג את היבטי הקולה שבהן: מדובר בעבירה התפרצויות שלא הוכח שקדם לה תכנון ושנהזק הכלכלי שנגרם כתוצאה מביצועה הוא שולי יחסית - סכום הכספי שנגנבו איינו גבוה והנזק שנגרם לרכוש הוא בקיר העשי גבס. בנוסף, מדובר בתפרצויות שאירעה בשעת לילה מאוחרת, כשבית הכנסת ריק מאדם, קר שמדובר באירוע ברף חומרה נמוך יחסית (בנסיבות החשש שה הנאשם יפגש קורבנות פוטנציאליים ושהאירוע יסלים).
10. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הטעים ב"כ הנאשם כי מתחם העונש הולם לו עתר ב"כ המאשימה הוא המתחם המקובל להתפרצויות למקום מגורים, אשר בעניינו מדובר בתפרצויות למקום שאיןו למגורים. ב"כ הנאשם הפנה בהקשר זה, בין השאר, לת"פ (שלום באර שבע) 7933-04-15 מדינת ישראל נ' אוסעדי (11.01.2017), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 4 חודשים מאסר בפועל לבין 16 חודשים מאסר בפועל לאיוע של התפרצויות לבית הכנסת וగנבה (פעוטה אף מבניינו), הגם

שהוסיף וצין כי קיימת פסיקה הקובעת רף תחתון של 6 חודשים אסור בפועל ועתר לקבעת מתחם מקל, בהתאם.

.11 לעניין גזירת העונש בתוך המתחם הדגש ב"כ הנאשם כי על אף עברו הפלילי של הנאשם, מדובר בעבר יש-יחסית, במובן זה שמאז שנת 2017 (השנה בה נזכר גם בוצעו הUberiorot Dena) לא שב הנאשם והסתבר בפליליים. לכן, גם שהנאשם אינו מעוניין בהליך שיקום, עצם העובדה שהוא אדם במצבו אינו מסתבר בפליליים חמיש שנים יותר, מלבדת שלא מדובר ברכיזיוסט או למי שמנהל אורח חיים עבריני.

.12 אשר לעונש המותנה ב"כ הנאשם עיר לכך שמדובר בעונש חב-הפעלה, אך بد בבד הדגש בטיעונו כי מדובר בתנאי ישן, שנגזר על הנאשם בשנת 2015, כאשר הUberiorot Dena בוצעו בסמוך לתום תקופת התנאי. בנסיבות אלה, ובהת总算ב ביתר נסיבותיו הקשות של הנאשם, עתר אפוא הסניגור להפעלת העונש המותנה בחופף לכל עונש שייגזר על הנאשם. עוד עתר ב"כ הנאשם להימנעות מכל עונשה כלכלית תוך הדגשת מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, שהוא כאמור אדם חסר כל, דל ואומלל.

.13 לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ציין כי הוא רק מבקש לסיים את הדיון (בפרוטוקול, עמ' 77 שורה 18).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

.14 בעת גזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע, תחיליה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקנון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

.15 כדי, עבירות התפרצויות הן עבירות הרcox החמורות ביותר, שכן ביצוען גורם למגוון פגיעות מצטברות בערכים חברתיים מגונים, במספר מישורים שונים, ככללו: (א) פגיעות בזכויות קניין ופגיעה כלכליות; (ב) פגיעות למרחב הפרטិ ובפרטיות; -(ג) פגיעות בתחום הביטחון האישי (לניתוח ביתר הרחבה ר' ת"פ (שלום ת"א 13-09-1382 מדינת ישראל נ' אליהו (12.07.2015), בפסקה 70 ואילך לגזר הדיון).

.16 עם זאת, גם בתוך עבירות התפרצויות קיימ מדרג של חומרה, כאשר התפרצויות למקומות מגוריים הן החמורות ביותר. זאת, מרטעם שהפגיעה בפרטיות ובחושת הביטחון האישי (לרובות בשל החשש מההפגש עם הפורץ והאפשרות להסלמת האירוע עקב כך), היא פחותה מאשר מדובר בתפרצויות למקום **שאינו** משמש למגורים.

.17 אמנם מבחינה פורמלית התפרצויות למקומות מגוריים והתפרצויות למקומות תפילה נקבעו כעבירות באוטה הוראת חיקוק (סעיף 406 לחוק העונשין). ואולם, מבחינת מהותית - של נסיבות ביצוע המעשים ופגיעה בערכים המוגנים - פשוטה כי התפרצויות למקומות תפילה היא ברף חומרה פחותה מהתפרצויות למקומות מגוריים, וכך אכן נקבע בהלכה הפסוקה. בעוד שבהתפרצויות למקומות מגוריים נקבע, כלל, מתחם עונש הולם מחמיר שבין 12 חודשים אסור בפועל לבין 24 חודשים אסור בפועל, בתפרצויות למקומות תפילה נקבע רף חומרה תחתון העומד על מחצית מכך, דהיינו 6 חודשים אסור בפועל (ר', למשל, עפ"ג (מחוזי חי') 15-08-40239 מדינת ישראל נ' סאהגייאן (11.11.2015)).

18. עוד יש לציין, כפי שכבר אזכיר לעיל, כי קביעת מתחם העונש הולם נגזרת לא רק מחומרת העבירות כשלעצמה אלא גם מחומרתן בנסיבות בהן בוצעו. בהקשר זה, עניינו מדובר באירוע התפרצויות שככל מספר שלבים, כללהן: **ראשית**, התפרצויותilk לкомה הראשונה של בית הכנסת, באמצעות פתיחת החלון; **שנייה**, עליה לkomah שנייה ופריצת חור בקיר חדרו של הרב; **שלישית**, התפרצויות לחדרו של הרב וגניבת כספים (בסך של 900 ₪) מתוכו.
19. בנסיבות אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש הולם, במקורה זה, בין 6 חודשים מסר בפועל לבין 12 חודשים מסר בפועל.

D. גזירת עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם:

20. לאחר קביעת מתחם העונש הולם על בית המשפט לגזר את עונשו של הנאשם בגין מתחם זה - כמעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכל, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
21. אשר לנאים לפני, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו הם ככל הנראה:
- עברו הפלילי של הנאשם** - לנאים 10 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות רכוש. מדובר בעבר מכבד, בפרט כאשר בעבר נגזרו על הנאשם עונשי מסר בפועל, למehrבה הצער לא הרתיעו אותו מלהזoor ולשוב לسورו. עם זאת, מזה למלילה מחייב שניים לא ביצע הנאשם עבירות נוספת כלשהן, נתן שמלמד או לפחות מרמז כי הנאשם אכן שינה מאורחות חייו.
- הודאה ונטיית אחראיות** - הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא. עם זאת, זהה זכותו של הנאשם לעמוד על חפותו ועל ניהול משפטו במלואה ועל כן פשיטה כי אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40(א)(6) סיפא לחוק העונשין).
- נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו** - הנאשם, לצד שנת 1988 (בן 34 שנים כיום), הוא אדם חסר כל - דר רחוב וחסר כל רכוש. למehrבה הצער לנאים אף אין קשר ממשוני כלשהו עם מי מבני משפחתו והוא חי, הלכה למעשה, בשולי השולטים של החברה. אכן, כל נסיבות חייו של הנאשם דנא משדרות דלות ואומללות, ובנסיבות אלה מקובל עלי טיעון הסניגור כי מדובר ב"תיק עוני" מובהק.
- חלוף הזמן בעת ביצוע העבירה** - מאז ביצוע העבירות חלף זמן ניכר, למלילה מחייב שנים. עם זאת, העיכובים נגרמו בעטיו של הנאשם, שלא התקציב לדיוונים רבים ולא ניתן היה לאתרו, עד כדי צורר בהטלית ההליכים המשפטיים (פעמיים).
22. מכלול הנسبות והשיקולים שפורטו לעיל מעלה תמונה מורכבת, הכוללת היבטי חומרה והיבטי קולאה. עם זאת, תוך מתן משקל ממשוני - ولو לפנים משותת הדין - לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ראוי לגזר את עונשו של הנאשם בקרבת הרף התחתון של מתחם העונש הולם (ה גם שלא ברף התחתון עצמו).
23. אשר להיבט הכלכלי - נוכח העובדה שה הנאשם חסר כל, קרוב לוודאי שבהתאם עיצומים כלכליים עליון לא יהיה יכול להאריך את תקופת מסרונו; וכמעט למותר לציין כי זהו אכן הרצינול העומד ביסודו של עונשה כלכלי. בנסיבות אלה אין מקום, במקורה זה, לגזירת קנס כספי או פיצויים; כאשר בהקשר לפיצויים יש משקל גם לעמדתו ההגונה של הרב, אשר ציין מפורשות כי אינם מבקש פיצוי (ר' בפסקה

18 להכרעת הדיון).

.24 לבסוף יש לדון בסוגיית הפעלת עונש המאסר המותנה (בן 4 חודשים), שאין מחלוקת כי הוא חב הפעלה לפניו. כידוע, כלל הדיון, הקבוע בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין, מצווה כי הפעלת עונש מאסר מותנה תהא במצטבר לעונש המאסר בפועל הנגזר על הנאשם. עם זאת, במקרה דנן מדובר בתנאי יישן, כאשר העבירות דנא בוצעו רק לקראת סופו. בנסיבות אלה אני מורה כי הפעלת המאסר המותנה תהא, ברובה ובעיקרה, בחיפויה.

ה. **סוף דבר:**

.25 אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשין הבאים:

(א) 7 חודשים מאסר בפועל, בגיןemi מעצרו בהתאם לרשומי שירות בתי הסוהר.

על הנאשם להתייצב לנשיאות עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 18.12.2022 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עיריכת "מין מוקדם" לנימוק אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) המאסר המותנה, בן 4 חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ (שלום ים) 33526-01-15 ביום 12.07.2015, והוארך בת"פ (שלום ים) 27521-02-17, ביום 10.04.2018, מופעל בזה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף-קטן (א) דלעיל, באופן שבסך הכל ישא **ה הנאשם עונש של 8 חודשים מאסר בפועל, בגיןemi מעצרו בהתאם לרשומי שירות בתי הסוהר.**

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של התפרצות מכל סוג שהוא.

יתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרת.

זכות ערעור בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.